

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118212220
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118212220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej, v spore žalobcov: X/ U.. L. M., O.. XX. XX. XXXX, V. Y. O. N. XXX, XXX XX Y. naY. N., Š. D. F., X/ L.. U. M. V., O.. XX. XX. XXXX, Š. Č.. XX, XXX XX V.R., Š. D. F., zastúpených: Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r.o., v skratke AKKB, spol. s r.o., so sídlom Štefánikova č. 18, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Bytkomfort - BA, a.s., Železničiarska č. 13, 811 04 Bratislava, IČO: 35 736 275, zastúpenému: UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Miletičova č. 23, 821 09 Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.mája 2021, č.k. 17Csp/57/2018-172, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaný má proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že článok IV. bod 19 zmluvy o výkone správy č. 277/2011 uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 11. 03. 2011 v časti „Poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. vymáhanie nedoplatkov budú účtované v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu“ je neplatný z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky v spotrebiteľskom vzťahu, a aby z tohto dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 1.000,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, resp. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2/ sumu vo výške 1.000,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po právne stránke zistený skutkový stav posúdil podľa § 8 ods. 1, § 8a ods.1, § 6 ods.2, §25a ods.1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa § 2 písm. a), písm. b), písm. i) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 53 ods. 1, ods.2, ods.3, § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V rámci vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami došlo dňa 11. 03. 2011 k uzatvoreniu Zmluvy o výkone správy č. 277/2011. Z dokazovania vyplynulo, že čl. IV. bod 19 Zmluvy o výkone správy je výsledkom konsenzu medzi viacerými vlastníkami bytov a nebytových priestorov na jednej strane (medzi ktorých patria aj žalobcovia 1/ a 2/) a správcom bytového domu na opačnej strane (ako dodávateľom služieb). Špecifikum tejto veci z hľadiska aplikácie spotrebiteľského práva spočíva v tom, že v danom prípade sa nejedná o výlučný vzťah medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným (ako napr. v prípade uzavretia úverovej zmluvy), keďže z obsahu zmluvy o výkone správy je zrejmé, že konzumentmi služieb zo strany žalovaného, a teda ďalšími zmluvnými stranami vo vzťahu k žalovanému sú okrem žalobcov 1/ a 2/ všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí majú vlastnícke práva k bytom a nebytovým priestorom a spoluvlastnícke práva k spoločným priestorom a zariadeniam v podieloch, vyplývajúcich z G. Č.. XXXX, M..Ú.. F. U.. Z uvedeného vyplýva, že vlastníkom bytu alebo nebytového priestoru môže

byť aj právnická osoba, ktorá nemá postavenie spotrebiteľa, avšak je viazaná zmluvou o výkone správy tak, ako bola dohodnutá kvalifikovanou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v zmysle § 14b ods. 1 písm. e) zák. č. 182/1993 Z. z. Formulácia článku IV. bod 19 zmluvy o výkone správy umožňuje správcovi bytového domu účtovať poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. vymáhanie nedoplatkov v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu. To znamená, že vlastníci bytov a nebytových priestorov vyjadrili kvalifikovanou väčšinou svoj súhlas (§ 14b ods. 1 písm. e/), aby v prípade tzv. problémového vlastníka, ktorý využíva služby správcu bez toho, aby za tieto služby riadne a včas odvádzal príspevky do fondu prevádzky, údržby a opráv (§ 10 ods. 1) a takto využíval služby správcu na úkor ostatných disciplinovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, bol takýto nezodpovedný vlastník bytu konfrontovaný vystavením upomienok, za ktoré správca mohol účtovať poplatky v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu. Takáto formulácia zmluvného článku má predovšetkým preventívny charakter s cieľom odradiť nezodpovedného vlastníka od konania, spočívajúceho v neplatení príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv a súčasne aj sankčný charakter. Dohoda o možnosti správcu vystaviť neplatičovi upomienku a účtovať poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. vymáhanie nedoplatkov je výsledkom zmluvnej voľnosti zmluvných strán. Je zrejmé, že v prípade neplatiča za služby poskytované správcom sa jedná o osobu, ktorá parazituje na úkor ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí za poskytnuté služby správcom riadne platia. Ak sa teda vlastníci bytov a nebytových priestorov dohodli so správcom na tom, aby správca účtoval za činnosť spojenú s vyzývaním neplatiča na úhradu omeškaných platieb príslušné poplatky, ktorých výška mala byť zverejnená na internetovej stránke správcu, takáto dohoda zmluvných strán bola uskutočnená v súlade s ust. § 14b ods. 1 písm. e) zák. č. 182/1993 Z. z. V prípade čl. IV. bod 19 Zmluvy o výkone správy má účtovanie poplatku zo strany žalovaného za vystavenie upomienky, resp. za prípravu podkladov pre vymáhanie nedoplatkov, charakter zmluvnej pokuty, ktorá je vždy príjmom fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, s ktorými Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov výslovne počíta. Konštatoval, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, ktorý by vznikol zo zmluvy o úvere. Z dokazovania vyplýva, že poplatok za vystavenie upomienok dohodnutý v čl. IV. bod 19 zmluvy má charakter zmluvnej pokuty, ktorý nemožno považovať za príjem správcu bytového domu, ale vždy sa jedná o príjem fondu prevádzky, údržby a opráv domu (§ 10 ods. 2 písm. e/ zák. č. 182/1993 Z. z.). Na rozdiel od poplatkov za upomienky v súvislosti so spotrebiteľskými úverovými zmluvami, ktoré majú charakter skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné a ktoré sú vždy príjmom poskytovateľov úverov (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/27/2018 zo dňa 31. 01. 2019), nemožno chápať účtovanie poplatku za vystavenie upomienok tzv. neplatičovi do fondu prevádzky, údržby a opráv domu, resp. účtovanie úrokov z omeškania v súvislosti s omeškaním platieb do tohto fondu za činnosť správcu, ktorá by bola v rozpore so spotrebiteľským právom. Je treba priznať, že vzťah medzi žalobcami 1/ a 2/, ktorí majú postavenie vlastníkov bytu v bytovom dome a žalovaným ako dodávateľom služieb titulom zmluvy o výkone správy sa riadi nielen zákonom č. 182/1993 Z. z., ale aj spotrebiteľským právom. Pri skúmaní formulácie čl. IV. bodu 19 Zmluvy o výkone správy v časti, ktorú namietajú žalobcovia, nezistil rozpor s ust. § 10 ods. 2 písm. e) zák. č. 182/1993 Z. z. Uvedená zmluvná podmienka bola písomne dojednaná (v čl. IV bod 19 Zmluvy o výkone správy č. 277/2011 zo dňa 11. 03. 2011), z jej obsahu vyplýva spôsob určenia poplatku za vystavenie upomienky, pričom takto sformulovaná zmluvná podmienka bola schválená kvalifikovanou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov (§ 14b ods. 1 písm. e/ zák. č. 182/1993 Z. z.). Pokiaľ išlo o námietku žalobcov, spočívajúcej v nemožnosti ovplyvniť obsah zmluvnej podmienky, uvedenej v čl. IV. bod 19 zmluvy, v tomto smere sa plne stotožnil s obranou žalovaného, spočívajúcu v tom, že vlastníci bytov mali možnosť na schôdzi konanej dňa 24. 01. 2011 vznášať námietky a pripomienky k obsahu návrhu zmluvy o výkone správy. Zápisnica zo schôdze (bod 2) preukazuje, že ku dňu konania schôdze dostali zástupcovia vlastníkov len jednu ponuku na výkon správcovskej činnosti domu, a to od spoločnosti Bytkomfort - BA, a. s. Vzhľadom na uvedené, prítomní vlastníci diskutovali a pripomienkovali obsah ponuky na výkon správy domu od spol. Bytkomfort - BA a.s. s tým, že hlasovaním vlastníkov bolo rozhodnuté, že poverení zástupcovia vlastníkov môžu začať rokovať o podmienkach výkonu správy domu v súlade s nižšie uvedenými pripomienkami vlastníkov so spol. Bytkomfort - BA, a.s. Za návrh hlasovalo 8 prítomných vlastníkov, proti návrhu nebol nikto, hlasovania sa zdržal jeden vlastník. Z dokazovania tak vyplýva, že dňa 24. 01. 2011 bola na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov prítomná aj žalobkyňa 2/, ktorá mala možnosť sa oboznámiť s návrhom zmluvy o výkone správy a súčasne mala možnosť či už individuálne, alebo prostredníctvom poverených zástupcov vlastníkov vyrokovať so žalovaným také zmluvné podmienky, ktoré by nespôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Stotožnil sa aj s argumentáciou

žalovaného, podľa ktorej výška poplatku za vystavenie upomienky v sume 2,50 Eur zjavne nemôže predstavovať neprimeranú zmluvnú podmienku. Neprihliadal na obsah čestných vyhlásení svedkýň Z. P. R. W. Š.R., nakoľko zápisnica zo schôdze zo dňa 24. 01. 2011 považoval za dostatočný dôkaz pre preukázanie skutočností, tvrdených žalovaným. Vychádzajúc z formulácie sporného článku v rámci dokazovania nezistil takú formuláciu, ktorá by bola v neprospech žalobcu 1/ a 2/ ako spotrebiteľov, najmä s poukazom na skutočnosť, že príjem z poplatkov za vystavenie upomienok ako zmluvnej pokuty nemôže byť príjmom žalovaného, ale vždy sa jedná o príjem fondu údržby, prevádzky a opráv bytového domu. Z tohto dôvodu vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú nielen v časti určenia neplatnosti sporného článku, ale aj v časti nárokov žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie každému po 1.000,- Eur. Dodal, že je povinnosťou dodávateľa služieb pred podpisom zmluvy postupovať tak, aby prijímateľ týchto služieb mal možnosť sa oboznámiť s návrhom zmluvy, resp. aby mal možnosť túto pripomienkovať a dohodnúť sa s dodávateľom služieb tak, aby spotrebiteľ nebol v nevýhodnom postavení, avšak v tomto prípade pokiaľ ide o účtovanie poplatkov za vystavenie upomienok takúto možnosť, ktorá je zakotvená v zmluve, nepovažoval za neprimeranú alebo za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov 1/ a 2/ ako spotrebiteľov. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, priznal mu voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súdom zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ustanovenie čl. 4 ods. 19 Zmluvy o výkone správy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Predmetné ustanovenie upravuje zmluvné pokuty a poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. za vymáhanie nedoplatkov, ktoré budú účtované v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu. Žalovaný si svoje nároky uplatňuje na základe svojho interného cenníka, z čoho jasne vyplýva, že tieto podmienky neboli v tejto spotrebiteľskej zmluve dohodnuté, nemali možnosť s nimi oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy a rovnako ich s nimi pred uzatvorením zmluvy neoboznámil ani žalovaný. Ustanovenie čl. 4 ods. 19 zmluvy však obsahuje iba zmienku o tom, že cenník je zverejnený na internetovej stránke správcu. Tento odkaz je však taký neurčitý, že nemožno hovoriť o tom, že sa žalobcovia mohli oboznámiť s podmienkami zmluvy ešte pred jej uzavretím. Chýba akýkoľvek konkrétny odkaz na internetovú stránku žalovaného (napr. konkrétny špecifický link) a tieto podmienky neboli ani prílohou zmluvy, aby sa mohlo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že naozaj každý mal možnosť sa s týmito podmienkami oboznámiť pred podpisom zmluvy. Nielen, že žalovaný ich neoboznámil s uvedenými zmluvnými podmienkami pred uzavretím zmluvy, ale dokonca od nich aj na základe tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky súdne vymáhal úhradu sumy 803,80 eur s príslušenstvom z titulu nedoplatku na zálohových platbách za rok 2014. Ako však preukázali, zálohové platby za rok 2013-2015 riadne uhradili, a to skôr ako podal žalovaný svoju žalobu. Následne sa zistilo, avšak bez akéhokoľvek pričinenia žalovaného, že žalovaný v zálohovom predpise neuviedol položku studená voda, a tak svojím vlastným pochybením urobil z nich neplatičov. Aj keby boli oboznámení s danými zmluvnými podmienkami (cennikom) zo strany žalovaného, čo neboli, je nepochybné, že nemali žiadnu možnosť reálne ovplyvniť znenie tohto cenníka žalovaného. Veď žalovaný tento cenník žalobcom ani nepredložil na oboznámenie sa s ním. Pokiaľ súd uviedol, že mali možnosť oboznámiť sa, vznášať námietky a pripomienky k obsahu návrhu zmluvy o výkone správy na schôdzi konanej dňa 24.01.2011, zdôraznili, že táto schôdza bola schôdzou vlastníkov bytov a žiaden zástupca žalovaného na ňu nebol pozvaný a nebol ani prítomný - teda toto stretnutie nemôže byť považované za rokovanie so žalovaným o zmluvných podmienkach návrhu zmluvy o výkone správy, resp. ako činnosť dojednávania si takýchto podmienok. Skutočne sa na tejto schôdzi preberali podmienky a pripomienky k návrhu zmluvy, avšak ani jedna z týchto podmienok nebola do podpísaného znenia zmluvy o výkone správy premietnutá. Navyše v rámci konania nebolo ani preukázané, že tieto pripomienky k návrhu zmluvy o výkone správy, ktoré si odsúhlasili vlastníci bytov, boli vôbec žalovanému aj odkomunikované. Poukazovali na to, že žalovaný na podpis vlastníkom bytov nepredložil znenie zmluvy o výkone správy, ktorá bola predmetom schôdzy vlastníkov bytov dňa 24.01.2011, ale predložil iné znenie zmluvy o výkone správy, teda inú zmluvu o výkone správy, ktorá nebola predmetom žiadnych rokovaní účastníkov zmluvy, nebola predmetom žiadnej schôdzy vlastníkov bytov, teda išlo o zmluvu, s ktorou neboli pred jej podpisom vlastníci bytov nijakým spôsobom zo strany žalovaného oboznámení. Teda po predmetnej schôdzi vlastníkov bytov konanej dňa 24.01.2011, na základe ktorej boli vlastníckymi bytov odsúhlasené pripomienky k

predloženému návrhu zmluvy o výkone správy, z ktorých, ak boli žalovanému odkomunikované, čo nebolo preukázané v konaní, žalovaný ani jednu neprijal a nezpracoval do znenia zmluvy, následne bola navyše žalovaným predložená a podpísaná zmluva o výkone správy, ktorá však mala úplne iný obsah ako návrh, o ktorom sa na schôdzi vlastníkov bytov konanej dňa 24.01.2011 hlasovalo. Pritom vlastníci bytov o predložení iného znenia zmluvy na podpis zo strany žalovaného neboli informovaní, a teda boli v tomto zo strany žalovaného uvedení do omylu, nakoľko danú zmluvu o výkone správy podpisovali v presvedčení, že podpisujú zmluvu v znení ako im bola predložená na schôdzu vlastníkov a že napriek tomu, že k nej vzniesli viaceré pripomienok, nemajú reálnu možnosť voči žalovanému presadiť žiadnu z nich a dosiahnuť akúkoľvek navrhovanú zmenu zmluvy o výkone správy so žalovaným. Mali za to, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 4 ods. 19 nemohla byť individuálne dojednaná medzi nimi a žalovaným. To, že návrh zmluvy o výkone správy, ktorý bol prerokovaný na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 24.01.2011 nebol návrhom zmluvy, ktorý bol nakoniec medzi zmluvnými stranami uzatvorený, nakoľko následne po predmetnej schôdzi bol vlastníkom predložený iný návrh zmluvy o výkone správy a tento bol podpísaný zmluvnými stranami bez toho, aby bol s vlastními riadne prerokovaný a vlastníci mali možnosť reálne ovplyvniť obsah takejto zmluvy, bolo preukázané na pojednávaní v tomto konaní dňa 12.11.2019. Argumentovali, že napadnutý rozsudok vykazuje znaky nielen značnej arbitrárnosti, ale aj prvky svojvoľného rozsudku, pri ktorom dochádza k účelovej selekcii dôkazov a tvrdení strán sporu, s ktorými sa vo svojom rozsudku vysporadúva a ktoré odignoruje. Vyslovili presvedčenie, že neprijateľná zmluvná podmienka spočívajúca v oprávnení žalovaného vyberať poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. za vymáhanie nedoplatkov spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Správca využíva danú neprijateľnú podmienku na to, aby ich akýmsi spôsobom "trestal" za to, že sú evidovaní ako neplatiči. Ku chybe však došlo na strane žalovaného tým, že v zálohovom predpise absentovala položka studená voda, čím dochádzalo k rozdielu medzi sumou, ktorú správca evidoval a ktorú oni reálne zaplatili. Žalovaný si svoju chybu aj uznal, avšak odmietol sa im za ňu verejne ospravedlniť, namiesto toho ich zažaloval. Dokonca to nebol ani žalovaný, ktorý na tento rozdiel prišiel. Napriek opakovaným reklamáciám, žiadostiam a urgenciám sa žalovaný odmietal akokoľvek zaoberať vzniknutým problémom a tvrdil, že na jeho strane chyba nie je. Oni venovali hodiny tomu, aby kvôli neaktívnemu prístupu žalovaného k tejto veci, prišli na chybu sami, čo sa aj podarilo. Následne toto pochybenie uznal aj žalovaný a označil za vinníka bývalého zamestnanca. Žiadne ospravedlnenie zo strany žalovaného však aj napriek tomu neprišlo. Vytykal súdu prvej inštancie, že sa vôbec nevenoval v rámci dokazovania zisťovaniu toho, v akom znení bol daný cenník žalovaného v čase uzavretia zmluvy o výkone správy so žalobcami, ako sa tento cenník následne menil jednostrannými úkonmi žalovaného bez toho aby vlastníkov bytov o tom informoval, ako sa zmenili výšky poplatkov a zmluvných pokút, ktoré uplatňoval žalovaný voči nim a či ich s týmito zmenami žalovaný oboznámil. Súd tieto skutočnosti v rámci konania nepreveril, čo možno hodnotiť opätovne ako neplnenie si svojich zákonných povinností v spotrebiteľskom spore. V danom prípade neutrpeľi iba majetkovú škodu, ktorá im vznikla tým, že na základe napadnutej neprijateľnej zmluvnej podmienky museli uhradiť žalovanému poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. za vymáhanie nedoplatkov, resp. sa museli ich vymáhaniu zo strany žalovaného náležite brániť, ale utrpeli aj škodu na svojom dobrom mene, ktorá bola tak závažná, že sa rozhodli podať žalobu na ochranu osobnosti. Aj napriek tomu, že uhradili všetky nedoplatky, vznikali im stále nové, nakoľko v tom čase sa ešte nevedelo, že ich zálohový predpis, z dôvodu chyby zo strany žalovaného, neobsahuje položku studená voda. To znamená, že žalovaný ako správca evidoval omnoho vyššiu sumu, než zaplatili kvôli nesprávnemu zálohovému predpisu. Z tohto dôvodu ich žalovaný pravidelne na schôdzach vlastníkov bytov verejne označoval za neplatičov, čo poškodilo ich povest' a dobré meno medzi ostatnými obyvateľmi bytového domu. Nakoľko správca ich evidoval ako neplatičov, využil danú neprijateľnú zmluvnú podmienku, aby im mohol účtovať poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. za vymáhanie nedoplatkov, ktoré žalobcovia spolu s nedoplatkom uhradili. Zmluvná podmienka uvedená v čl. 4 ods. 19 Zmluvy je podľa Smernice považovaná v tomto prípade za nekalú. Nielen táto zmluvná podmienka, ale aj celý rozsudok súdu je v rozpore s touto Smernicou. Okrem toho sa súd dopustil vážneho pochybenia, keď sa nezaoberal overovaním si tvrdení žalovaného a slepo im veril. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nie je jasné, na základe ktorých konkrétnych preukázaných skutočností mal súd za preukázané, že boli oboznámení s obsahom cenníka žalovaného, na ktoré odkazovala spotrebiteľská zmluva o výkone správy. Súd sa vôbec nezaoberal ani otázkou určítosti daného ustanovenia. Odkaz na web stránku žalovaného je vágny a neurčitý spôsob odkazu na iný dokument, že takéto ustanovenie nemôže byť považované za platne dojednané už len pre neurčitosť. Ďalšou otázkou, ktorou sa súd tiež nezaoberal, je otázka dojednaní zmluvných pokút mimo text tela zmluvy. Žalovaný nedodržiaval vo vzťahu k nim zásadu rovnakého zaobchádzania, a to tým, že

oni boli jediná z celého bytového domu, ktorí mali nesprávny zálohový predpis. Žiadny iný obyvateľ bytového domu nemal takúto, a ani podobnú chybu vo svojom zálohovom predpise. Poukazovali na rozpor postupu súdu s princípmi sudcovskej koncentrácie konania. Žalovaný mal v konaní dostatok času predložiť predmetné listinné dôkazy v tomto v konaní už oveľa skôr - včas, ale neurobil tak, a to napriek viacerým poučeniam súdu o tom, že je povinný predložiť v spore listiny, ktoré sa vzťahujú na vec a neboli súdu ešte predložené; túto možnosť a povinnosť žalovaný mal už od začiatku nielen tohto konania, ale už od začiatku súvisiaceho konania vedeného pred týmto súdom č.k. 17C/10/2015, z ktorého bolo toto konania iba vyčlenené na samostatné konanie, keďže už v konaní č.k. 17C/10/2015 bola nanesená otázka spotrebiteľského vzťahu medzi stranami sporu. Žalovaný, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, mal predložiť predmetné listiny bezodkladne potom, čo to urobiť mohol - no neurobil tak; to, že predložil v konaní zápisnicu zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 24.01.2011 je pre toto konania a hlavne pre argumentáciu žalovaného úplne irelevantné; on predsa nemal predkladať zápisnicu z "hocijakej" schôdze vlastníkov, resp. zápisnicu zo schôdze vlastníkov, na ktorej bol prerokovaný "hocijaký" návrh zmluvy o výkone správy, ale mal predložiť súdu zápisnicu zo schôdze vlastníkov, na ktorej bol prerokovaný návrh zmluvy o výkone správy, ktorá bola medzi zmluvnými stranami následne aj uzavretá. Takýto dôkaz však žalovaný nepredložil, a to napriek nedôvodnému zjavne zvýhodňujúcemu postupu súdu na pojednávaní, keď súd v rozpore s princípmi civilného procesu poskytol žalovanému opäť ďalšiu lehotu na predloženie listiny, ktorú už dávno mal žalovaný zabezpečiť a predložiť. Napriek tomu však žalovaný takýto dôkaz súdu v konaní nepredložil. Súd ho vyžadoval z dôvodu, že je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, a to v otázke určenia, či zmluva o výkone správy, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá, bola alebo nebola predmetom dohodovania, pripomienkovania, t.j. či oni vôbec mali možnosť sa s jej obsahom pred jej podpísaním oboznámiť. Žalovaný mal dosť času (vyše 4 roky) zabezpečiť v rámci konania a predložiť súdu listinu, ktorou by preukázal, že vzájomne uzavretá zmluva o výkone správy medzi stranami sporu bola uzavretá na základe individuálneho prejednávania s reálnou možnosťou žalobcov ovplyvniť jej obsah. Žalovanému v tom nič nebránilo, no neurobil tak. Žalovaný takýto dôkaz v konaní nepredložil, ale súdu nechýbal na to, aby to, čo bolo dovtedy pochybné voči žalovanému a táto pochybnosť mohla byť vyvrátená predložením daného dôkazu zo strany žalovaného, následne po nepredložení tohto dôkazu žalovaným, bola zrazu pre súd nepochybná a jasne v prospech žalovaného. Táto myšlienková ekvilibristika súdu pri vyhodnocovaní dôkazov v tomto konaní je obzvlášť pozoruhodná. V odôvodnení napadnutého rozsudku ju však neuvádza, uvádza v ňom iba záver tohto svojho neakceptovateľného myšlienkového postupu. Procesný postup súdu v tomto konaní bol značne svojvoľný a arbitrárny, vonkoncom nevzbudzoval presvedčenie o konaní súdu v súlade so zákonom v súlade s princípmi civilného procesu a v súlade s princípmi rovnosti zbraní strán v konaní. Záverom zhrnuli, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že medzi stranami sporu bolo uzavreté znenie zmluvy o výkone správy, s ktorým žalobcov žalovaný vopred neoboznámil; teda iná zmluva ako bola predmetom posudzovania na schôdzi vlastníkov bytov; súd sa vôbec nevysporiadal s tým, že žalovaný napriek opakovaným výzvam súdu a nadštandardne opakovane poskytovaným lehotám zo strany súdu nepredložil v konaní žiadny dôkaz o konaní inej schôdze vlastníkov bytov (inej od schôdze konanej dňa 24.01.2011), ktorej predmetom by bolo prerokovanie návrhu zmluvy o výkone správy so žalovaným v znení, v akom ju žalovaný predložil na podpis vlastníkom bytov vrátane žalobcov a v akom bola s nimi aj podpísaná; súd sa s týmto postupom žalovaného a absenciou daného dôkazu nijako nevysporiadal, a to napriek tomu, že počas konania trval na jeho predložení a považoval ho za potrebný dôkaz pre rozhodnutie súdu v konaní; súd sa vôbec nevysporiadal s tým, ako majú vyhlásenia svedkýň o ich prípadnom oboznámení sa s odkazovanými podmienkami zmluvy o výkone správy preukazovať, že s týmito podmienkami zmluvy boli oboznámení aj žalobcovia; súd sa nijako nevysporiadal s námietkami, že v konaní vôbec nebolo preukázané, že pripomienky k návrhu zmluvy o výkone správy, ktoré boli vlastníkami odsúhlasené na ich schôdzi boli aj odkomunikované žalovanému; súd sa vôbec nevysporiadal s neurčitosťou odkazu posudzovaného ustanovenia zmluvy o výkone správy na web stránku žalovaného, napr. aj s tým, že žalovaný má, resp. mal na svojej web stránke viacero cenníkov poplatkov; súd nepreskúmaval v konaní ani to, či daný cenník na stránke žalovaného v čase konania vôbec existoval, nebolo zo strany žalovaného ani predložené jeho znenie; súd teda rozhodoval iba na základe domnienok a predpokladov; g) súd sa nijako nevysporiadal s otázkou neplatnosti napadnutého ustanovenia zmluvy o výkone správy z dôvodu jeho neplatnosti v zmysle Občianskeho zákonníka - dojednanie zmluvnej pokuty odkazom na text dokumentu mimo podpísaný text zmluvy zmluvnými stranami je neplatným dojednaním; zvýhodňovanie v konaní žalovaného procesným postupom súdu a žalovaného zvýhodňujúcou selekciou dôkazov a tvrdení strán sporu, ktorými sa zaoberal v odôvodnení rozsudku a o ktoré oprel súd svoje rozhodnutie vo veci. Navyše sa súd vôbec nezaoberal ich žalobným návrhom na poskytnutie primeraného finančného

zadosťučinenia, a to jednotlivo vo výške 1.000,- EUR, ktorý si uplatnili in eventum, t.j. pre prípad, že súd rozhodne, že neprizná žalobcovi uplatnený nárok v pôvodnom konaní (v rámci konania č.k. 17C/10/2015) aj z dôvodu určenia niektorej zmluvnej podmienky v Zmluve o výkone správy číslo 277/2011 zo dňa 11.3.2011 uzatvorenej medzi stranami sporu za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v Zmluve o výkone správy číslo 277/2011 zo dňa 11.3.2011 uzatvorenej medzi stranami sporu za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky. Súd sa ani s touto podmienkou v konaní nijako nevysporiadal, odignoroval celú túto časť petitu žalobcov, čo len opäť potvrdzuje, že ide o predčasný rozsudok a rozsudok v rozpore so zákonom

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že považuje rozsudok prvoinštančného súdu za vecne správny a žiadal ho potvrdiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne aj právne správne a vynesené na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, ako aj posúdenia právnej stránky veci. Mal za to, že odvolanie nespĺňa ani obligatórne zákonné náležitosti v zmysle § 358 C.s.p., nakoľko smeruje len proti odôvodneniu rozsudku a v zmysle § 365 C.s.p. neobsahuje žiadne odvolacie dôvody. Žalobcovia v odvolaní neuviedli ani jeden dôvod, pre ktorý by bolo možné podať odvolanie. Žalobcovia neprodukovali žiadne dôkazy, ktoré by účinne popreli jeho procesnú obranu, preukázal individuálne dojednávanie napadnutej zmluvy 3 listinnými dôkazmi, a to čestnými prehláseniami iných dotknutých vlastníkov, ako aj zápisnicou zo schôdze vlastníkov bytov a NP zo dňa 24.01.2011, na ktorej sa priamo zúčastnila žalobkyňa 2/ a pripomienkovala zmluvu o výkone správy. Žalobcovia zároveň sami vypovedali, že na schôdzi sa zúčastnili. Zároveň proces uzatvárania zmluvy trval minimálne 3 mesiace, čo nasvedčuje skutočnosti, že vlastníkom bol poskytnutý dostatočne dlhý čas na oboznámenie sa s predmetom zmluvy a jej pripomienkovanie. Žalobcovia napádajú položky cenníka za zaslanie výzvy a opakovanej výzvy vo výške 2,50 EUR a 5,- EUR, pričom tieto poplatky ani nepokrývajú reálne náklady správcu na manažment zasielania výziev, nakoľko náklady na poštovné sú 1,85 EUR a pri opakovanej výzve 2,15 EUR, pričom je potrebné zohľadniť náklady na mzdu zamestnancov, cenu obálky a tlače výziev. Teda nemožno hovoriť o značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán založených týmto poplatkom.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

5. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

6. V spotrebiteľskom práve je tak princíp zmluvnej slobody potrebné konfrontovať s princípom zmluvnej spravodlivosti, požiadavkou tzv. ekvity v spojení s princípom proporcionality - primeranosti a rovnováhy práv a povinností zmluvných strán. Medze súkromnoprávnej zásady zmluvnej voľnosti je potrebné v spotrebiteľských zmluvách vždy hodnotiť vo svetle princípu proporcionality medzi použitými prostriedkami a sledovaným legitímnym cieľom a princípom dobrých mravov, tak aby sa práva na úkor slabšej zmluvnej strany nezneužívali.

7. Spotrebiteľská zmluva je zmluva, na základe ktorej vstupuje spotrebiteľ do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Z hľadiska vedomostí a skúseností dodávateľa a spotrebiteľa s uzatváraním spotrebiteľských zmlúv ide o dva nerovnocenné subjekty. Vo väčšine prípadov zároveň spotrebiteľ nemá možnosť zmluvné podmienky, ktoré sú vopred určené dodávateľom, ovplyvniť. V súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je teda možné konštatovať, že v spotrebiteľskom vzťahu má dodávateľ v prevažnej väčšine prípadov výhodnejšie, niekedy priam až dominantné postavenie. Práve v dôsledku toho, že spotrebiteľ je vnímaný ako slabšia strana v spotrebiteľskom vzťahu, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali dojednania, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky je totiž vždy závislé od konkrétnych okolností prípadu.

8. Ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahuje generálnu klauzulu, ktorá všeobecne vymedzuje neprímerané dojednania v spotrebiteľských zmluvách a v ods. 3 je potom uvedený

demonštratívny výpočet typovo neprimeraných dojednaní, ktoré sa môžu v praxi vyskytovať najčastejšie a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkajú možnosti odstúpenia od zmluvy. Ide o informatívny, nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za neprijateľné. Podmienka uvedená v tomto zozname nemusí byť nevyhnutne považovaná na za neprimeranú a naopak, podmienka, ktorá nie je v tomto zozname uvedená, môže byť za neprimeranú prehlásená.

9. V preskúmvanej veci sa žalobcovia domáhali vyslovenia, že ustanovenie čl.4 ods.19 Zmluvy o výkone správy č. 277/2011 uzavretej medzi stranami sporu dňa 11.3.2011, v časti "Poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov resp. vymáhanie nedoplatkov budú účtované v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu" za neplatné z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky v spotrebiteľskom vzťahu. Okrem toho sa každý zo žalobcov domáhal zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške po 1.000 eur. Žalobcovia argumentovali, že položky, ktoré si žalovaný uplatňuje na základe svojich interných podkladov, neboli dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve, nemali možnosť sa s nimi pred uzavretím zmluvy oboznámiť a žalovaný ich s nimi pred uzavretím zmluvy neoboznámil. Namietali tiež neurčitost' formulácie zmluvnej podmienky.

10. Správne súd prvej inštancie aplikoval zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa § 53 ods. 1, 2, 3, § 53a ods. 1 Obč. zák.), keďže na základe ustálenej súdnej praxe sa považuje zmluva o výkone správy uzatvorená medzi vlastními bytov a nebytových priestorov a správcom bytového domu za spotrebiteľskú zmluvu (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/5/2019, 2Co/1/2018).

11. Súd prvej inštancie však nesprávne posúdil žalovaným účtované poplatky ako zmluvnú pokutu, ktorá je príjmom fondu prevádzky, údržby a opráv. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade poplatkov nejde o sankciu za neplnenie zmluvných povinností, ale o administratívny poplatok správcu za úkony vykonávané v súvislosti s poskytovaním správy bytového domu (služby).

12. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcov, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Pokiaľ aj mali vlastníci na schôdzi dňa 24.1.2011 možnosť vznášať pripomienky k návrhu zmluvy o výkone správy, neznamená uvedená skutočnosť, že mali možnosť reálne ovplyvniť jej obsah. Treba tak prisvedčiť žalobcom, že na schôdzi vlastníkov nešlo o rokovanie so žalovaným o zmluvných podmienkach v predložennom návrhu zmluvy o výkone správy, v rámci ktorého by vlastníci mohli ovplyvniť obsah zmluvných ustanovení. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na to, že predmetom schôdze vlastníkov nebolo presne to znenie zmluvy o výkone správy, ktoré bolo vlastními podpísané, netvrdili v tejto súvislosti, že by so spornou zmluvnou podmienkou vôbec neboli na schôdzi oboznámení, v tomto smere namietali to, že neboli oboznámení s cenníkom poplatkov, na ktoré táto podmienka odkazovala.

13. Žalobcovia sa v tomto konaní nemôžu dovolávať neplatnosti hlasovania o zmluve o výkone správy; súdna prax totiž dospela k záveru, že otázku platnosti rozhodnutí prijatých zhromaždením vlastníkov nemôže súd posudzovať v inom konaní než v konaní podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z., a to ani ako otázku predbežnú (R 80/2021).

14. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že poplatky, ktoré správca vystavuje za upomienky, prípravu podkladov, resp. vymáhanie nedoplatkov, svojou výškou nepredstavujú neprimerané plnenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

15. Odvolací súd zastáva názor, že informácie o výške poplatkov sa mohli dostať do sféry žalobcov, žalobcovia mali možnosť s cenníkom žalovaného sa oboznámiť pred uzatvorením zmluvy nahliadnutím na jeho webovú stránku, takáto forma bola pre nich dostupná. Odkaz na webovú stránku je dostatočne určitý na to, aby sa mohli žalobcovia s výškou konkrétnych poplatkov vopred / kedykoľvek oboznámiť. Nebolo tak nevyhnutne potrebné z hľadiska určitosti priložiť cenník k návrhu zmluvy o výkone správy a informovať ich o každej zmene vo výške poplatkov. Formulácia podmienky je jasná, zrozumiteľná, možno ustáliť jej obsah a pre spotrebiteľa je dostatočne pochopiteľná, nie je tak vystavený právnej neistote ohľadne výšky poplatkov účtovaných dodávateľom. Žalobcovia na základe jasného a zrozumiteľného odkazu mohli posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré vyplývajú pre nich z obsahu zmluvnej podmienky. Odvolací súd považuje takýto postup správcu za dostatočne transparentný.

16. Správcu účtované poplatky odrážajú skutočné náklady spojené s administratívnymi úkonmi správcu. Ide o úkony žalovaného, ktoré nie sú pokryté odmenou za poskytovanie služieb v rámci výkonu správy. Nejde o plnenia poskytované /vykonávané vo vlastnom záujme žalovaného/dodávateľa.

Zavedením poplatkov žalovaný nesleduje obohacovanie sa na úkor žalobcov. Na spotrebiteľa nie je prenášané neprimerané nákladové bremeno.

17. So zreteľom na všetky okolnosti posudzovanej veci tak dal odvolací súd za pravdu žalovanému, že sporné ustanovenia nespôsobujú značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, nepriznávajú žalovanému ako dodávateľovi silnejšie postavenie oproti žalobcom ako spotrebiteľom. Odvolacie námietky žalobcov týkajúce sa čestných prehlásení predložených žalovaným, považoval odvolací súd za bezpredmetné vzhľadom na to, že súd prvej inštancie na ne pri hodnotení dôkazov neprihliadol. Tvrdenie žalobcov o porušení zásady rovnakého zaobchádzania žalovaným nemá oporu vo vykonanom dokazovaní; navyše je novotou neprípustnou v odvolacom konaní (§ 366 v spojení s § 296 C.s.p.). Žalobcovia svoj žalobný návrh na pojednávaní dňa 25.06.2019; v nadväznosti na usmernenie súdu, že ich nárok bol vylúčený na samostatné konanie, upravili, a preto ich tvrdenia že ide o petit in eventum nemôže obstáť. Pokiaľ teda súd nevyhlásil spornú zmluvnú podmienku za neplatnú, nemohol im vzniknúť ani nárok na finančné zadosťučinenie; navyše z obsahu rozsudku č.k. 17C/10/2015-244 zo dňa 18.06.2019 nevyplýva, že by súd zamietol žalobu správcu bytového domu na plnenie z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

18. Súd prvej inštancie nekonal ani v rozpore so zásadou koncentrácie konania, keď pripustil žalovaným predložené listinné dôkazy. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovanému bola žaloba žalobcov doručená (len) na vedomie, žalovaný nebol riadne vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe postupom podľa § 167 ods. 2 C.s.p. a nebol ani poučený o následkoch sudcovskej koncentrácie. Žalovanému tak bol daný priestor na vyjadrenie sa k žalobe žalobcov až na pojednávaní dňa 22.02.2019. Ďalšie listinné dôkazy (písomné podanie zo dňa 22.03.2019) predložil žalovaný na výzvu súdu o potrebe doplnenia dokazovania. Nenáleží preto žalobcovia vytykajú žalovanému, že nekonal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

19. K námietke týkajúcej sa sudcovskej koncentrácie odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 530/2018 uverejnený v Zbierke náleзов a uznesení pod č. 89/2018, podľa ktorého sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, a preto spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ako by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.

20. Podstata kontradiktórnosti sporového konania spočíva v tom, že strany musia dostať reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany; a zásada rovnosti, resp. princíp rovnosti zbraní, má v kontradiktórnom spore garantovať strane, aby jej bola poskytnutá rozumná možnosť obhajovať sa za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú vo vzťahu k protistrane. Súd prvej inštancie postupoval v súlade so zásadou kontradiktórnosti konania a neporušil ani rovnosť strán, keďže obom stranám poskytol rovnaký priestor v konaní navrhnuť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a vyjadriť sa k dôkazom predkladaných protistranou. Porušenie zásady rovnosti nemožno vyvodiť zo skutočnosti, že súd prvej inštancie na dôkazy predložené žalovaným v dodatočne mu súdom poskytnutej lehote prihliadol, pretože ich považoval za významné pre konečné rozhodnutie v danej veci. So zreteľom na uvedené možno zhrnúť, že súd prvej inštancie nevybočil pri uplatňovaní sudcovskej koncentrácie z medzi základných zásad a princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a postup súdu prvej inštancie, na základe ktorého dospel ku konečnému verdiktu, zodpovedá kontradiktórnosti sporového konania, v rámci ktorého bolo za rovnakých procesných podmienok obom stranám umožnené uplatniť svoj vplyv na konečné meritórne rozhodnutie súdu realizáciou ich procesných práv navrhovať a predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. Z práva na spravodlivý súdny proces pre žalobcov nevyplývalo právo na to, aby sa okresný súd stotožnil s ich názormi a predstavami o uplatňovaní sudcovskej koncentrácie v rámci súdneho konania, preberal podstatu ich argumentácie a rozhodol v súlade s ich vôľou a požiadavkami. Súd prvej inštancie tak posúdil a uplatnil zodpovednosť strán za unesenie dôkazného bremena na základe prípustných, t.j. riadne a včas uplatnených prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a postupom zlučiteľným s princípom rovnosti zbraní.

21. So zreteľom na vyššie uvedené závery neuznal odvolací súd opodstatnenosť dôvodov, na ktoré poukazovali žalobcovia vo svojom odvolaní, a pokiaľ teda súd prvej inštancie ich žalobu v celom rozsahu zamietol, rozhodol vecne správne, a odvolací súd; vychádzajúc však z iného právneho posúdenie uplatňovaného nároku; napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej

inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).